

Vy, kdož jste k práci vyslaní

Směle ♩. = 46-66

(Muži)

1. Vy, kdož jste k prá - ci Bo - ží, ke služ - bě vy - sla - ní,
 2. Špi - nit si cti - žá - dos - tí ni slá - vou ne - dej - te
 3. Pý - chy se pil - ně střež - te a ne - za - há - lej - te,

krá - lov - ské kněž - stvo sva - té, jste Jím po - vo - la - ní:
 svou my - sl čis - tou sva - tou; jak mu - ži jed - nej - te.
 v mod - lit - bě u - sta - vič - né vždy prav - du hle - dej - te.

Při - nes - te slo - vo Bo - ží, kaž - dé - mu ná - ro - du
 Hla - si - tě po - zve - dej - te ke dří - ma - jí - cím hlas:
 Po - zná - ní vám Duch pře - dá i da - ry z vý - sos - ti,

a z vr - chů hor hlá - sej - te prav - du a svo - bo - du.
 „Za Bo - hem se vy - dej - te, již nej - vyš - ší je čas!“
 Spa - si - tel s vá - mi bu - de po ce - lé věč - nos - ti.

4. Požehnání vás čeká a Bůh vám víru dá.
 Korunuje vás slávou, smrt vám porazit dá.
 Každý přinese vlastní snop vzhůru k Sionu,
 nebude zkoušek, strastí, On vám dá korunu.